

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 14.

Sjette Sessions anden Samling.

11te Møde.

Fre dagen den 19de Januar.

(forts.)

Tutein (fortsat): Jeg kunde sandelig ikke see, hvad der i hvin Lov skulde gjøre Ministeriets Stilling vanskelig, og jeg maa saameget mere forundre mig over, at en saadan Uttring blev fremført af den ærede Rigsdagsmand, som den høitagtede Kultusminister fort iforveien i sine Udtalelser vel havde udtalt sig imod Theaterlovens Fremme, men ikke med mindste Ord havde tydet paa, at den Sag vilde berede Ministeriet Banse- ligheder. Derfor er det, at det kom mig uventet, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) i nærværende Sag, som staaer i saa nøie Forbindelse med den seneste Tids indre Politikk, som i høi Grad har været Gjenstand for hans egen og for Alles Overveielser, skulde behøve en ministeriel Erklæring, for at komme til Erkjendelse af, at man derved vilde berede Ministeriet Banse- ligheder. — Dog, den foreliggende Dagsorden er bleven stillet os til Overveielse, den har det samme Hovedformaal som den af mig igaar bebudede, nemlig at Actionsordren ikke her skal nyde videre Fremme. Dette er for mig Hovedsagen, og, hvad enten man er kommen til dette Resultat ad den ene eller den anden Vej, er for mig noget Underordnet, og jeg har derfor ingen Grund til at fremkomme med den af mig igaar antydede Dagsorden, men skal slutte mig til den, der er stillet af Forslagsstillerne.

Forinden jeg slutter, maa jeg endnu bede om et Dieblisks Opmærksomhed, for at udtale mig om et andet hermed nærbeflægtet Punkt.

Jeg udtalte igaar, at efter min Formening vilde en af den danske Rigsgret fældet Dom i Overensstemmelse med Thingets Anskuelse ikke kunne svække Forordningen af 26de Juli med Hensyn til Hertugdømmerne. Min Nabo, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) opstod derimod og bestred det, idet han påastod, at jeg deri havde Uret. Bistnok havde jeg Uret deri, dersom man tog Ordene ganske bogstaveligt, dersom jeg skulde have påstaaet, at der skulde existere en Fællesforfatning, som skulde have Gyldighed i enkelte Landsdele, medens jeg samtidig dermed meente, at den var ugyldig i Monarchiets Hovedbestanddeel. Forsaa- vidt har jeg vistnok Uret; men saaledes har jeg ei villet forstaaes. Jeg har nemlig tænkt mig det Tilfælde, at Ministeriet eller Regjeringen enten i Henhold til Hs. Majestæt Kongens Magtsfuldkommenhed eller i Henhold til en af den danske Rigsgret fældet Dom vilde erklære Forordningen af 26de Juli for ugyldig; da vilde Folgen deraf let blive den, at Hertugdømmernes Indvaanere kunne fremkomme med Paaastande, som kunne blive den tilkommende Fællesforfatning i høi Grad farlige; dersom Hertugdømmernes Ind- vaanere, og navnlig de tydske Indvaanere, skulde, efterat en saadan Handling var skeet, fremkomme med den Paaastand, at de maatte modsætte sig en Fællesforfatning med besluttende Myndighed, især hvis denne tillige skulde haandhæves ved en Repræsentation, fremkom- men efter de forskjellige Landsdeles Folketal, da, siger jeg, vilde en saadan Paaastand være farlig for vor tilkommende Fællesforfatning; thi denne Paaastand vilde da være be- grundet; og, som det forekommer mig, retlig begrundet paa de Løfter og Til-